

– Восени, коли в Ізраїлі не так спекотно, випала нагода скористатися чартерною програмою польотів та в складі групи із 37 осіб, що організувалася в церкві Святої Трійці у Львові, відвідати святі для кожного християнина місця, – поділився новиною завідувач стоматологічного відділення Клінічної лікарні Львівської залізниці Андрій Микитин. Любов до мандрівок в Андрія Мироновича переплітається із любов'ю до художньої фотографії. Щоразу, крім вражень від чергових мандрів, він привозить додому чимало вдалих кадрів, на яких – краса і велич природи, дива архітектури, цікаві люди та їхні звичаї тощо. Андрій Микитин прагне поділитися побаченим із колективом, який він очолює, та відвідувачами стоматологічного відділення і презентує на стендах у коридорі відділення фотографії, дбайливо віддруковані та взяті в рамки. Тут знімків зі Святої землі ще нема, натомість вперше Андрій Миронович Микитин представив їх читачам “Львівського залізничника” та охоче поділився враженнями від нещодавнього перебування в Ізраїлі:

– За програмою ми два дні перебували в Єрусалимі. Перший день прощі почався з відвідин храму Вознесіння. Паломники щодня мають тут змогу доторкнутися до відбитку стопи Ісуса, зробили це й ми. Далі – храм Отче Наш, де Ісус навчав своїх учнів молитися. Тут 150 мовами мозаїкою викладено цю молитву. У храмі Плачу Господнього, що збудований у формі сльози, отець Степан Кашук провів першу службу Божу на Іелонській (Оливній) горі. Далі спускаємося в Гефсиманський сад, де ростуть дерева віком 2000 років, що були свідками біблійної події, коли Іуда зрадив Христа, вказавши на нього в присутності римських легіонерів. Тут же розташована і церква Всіх націй, або її ще називають Базилікою Агонії Господніх, фасад якої прикрашений красивою мозаїкою.

Далі вулицями древнього Єрусалима повз квітучі кактуси, величні агави, гранатові і пальмові дерева прямуємо до церкви Святої Анни. В глибині розкопок ми побачили овечі купальні. Гід пояснив нам, що саме в них у давнину мили овець перед жертвоприношенням. Вийшовши з храму, ми зустріли великий натовп мусульман, що поспішали на свою месу, жваво обговорюючи новий американський фільм антиісламського спрямування.

Захоплено оглядаємо величну споруду церкви Успіння Божої Матері. А далі – переїжджаємо в Палестину, до Вифлеєму, че-

Свята Земля, що зцілює душу й тіло

рез блок-пост. Довга багатогодинна черга до церкви, збудованої на місці народження Ісуса Христа. Сповнені вражень від почутого і побаченого, повертаємося до Єрусалима.

Наступний день почався з Хресної Дороги на гору Голгофу, до храму Гробу Господнього, який вражає розмірами, величчю і хвилює уяву подіями, що відбувалися на цьому місці понад дві тисячі років тому. Тут у

цьому храмі у Великодню Суботу відбувається диво сходження Благодатного вогню. Після храму прямуємо до Стіни Плачу, де чоловіки та жінки моляться окремо: чоловіки – ліворуч, а жінки – праворуч. Вагається, що це – особливе місце, звідки молитва найшвидше потрапляє до Бога.

Була у нас подорож і до Мертвого моря. Дорога пролягала через пустелю на висоті

400 м над рівнем моря. У ній на західному березі ріки Йордан розташоване місто Єрихон, вдалині видніються Голанські висоти. Піднімаємося на гору Спокус. Дорогою місцеві дітлахи пропонують щойно вичавлений гранатовий сік. Склянка соку коштує близько долара США. Смачно і тонізує!

Це дуже доречно, адже у затінку стовпчик термометра піднімається до позначки 40 градусів за Цельсієм, а в Мертвому морі температура води сягає 35 градусів. Вода Мертвого моря така солоня, що, плаваючи, відчуваєш поплавець, який не тоне. Є тут і свої застереження: не дай Боже, щоб бо-дай крапля води потрапила в очі, бо одразу стаєш “сплпим”, мов кошеня, поки навпомацки не доберешся до душі, щоб змити сіль.

Керівник групи отець Степан і екскурсовод по черзі розповідають про історію місць, де ми перебуваємо.

Ночували ми в готелі міста, де, як з'ясувалося, пройшло дитинство Ісуса. Наступного дня автобусом їдемо на гору Фавор. Тут після ранкової недільної літургії відвідуємо храм Преображення Господнього. Храм, як і більшість в країні, побудований зі світлого каменю і мармуру. Потім – зупинка і купіль у ріці Йордан.

А ось і узбережжя прісного Галілейського моря, яке вражає красою. Власне через запас прісної води, яка живить всю країну, море є стратегічним об'єктом, і його пильно оберігають.

На березі Галілейського моря, на горі Блаженній розташований монастир дванадцяти апостолів, де Господь здійснив багато зцілень і чудес. Тут дуже красивий ландшафт із різноманітною рослинністю і видом на море.

Під час відпочинку в готелі “Вілла Назарет” ділимося враженнями від почутого і побаченого. Наступного дня відвідуємо джерело і храм, де Архангел Гавриїл сповістив Пречистій Діві блага вість про майбутнє народження Сина Божого.

Далі дорога пролягає до міста Хайфи на березі Середземного моря. Центр міста займають порт, залізниця, промислові підприємства, а житловий і відпочинковий райони розташовані на периферії. Потрапляємо на верхні тераси Бахайських садів, які вважаються шедевром садово-паркового мистецтва і восьмим чудом світу.

Тут офіційна частина прощі закінчується спільною молитвою, виконанням гімну України, подякою і побажаннями многая і благагая літ організаторам поїздки.

Згадуючи поїздку до Ізраїлю, переглядаючи зроблені там фотографії, думаю про те, що кожен християнин повинен відвідати Святу Землю, торкнутися вічних святинь християнського світу. Я переконаний, що Господь, як ніде, чує тут кожного, хто прийшов до нього зі щирою молитвою.

Андрій МИКИТИН,
завідувач стоматологічного відділення
Клінічної лікарні Львівської залізниці

